

چکیده

متغیرهای چندی در پیش آگاهی و درمان افراد مبتلا به اختلال های مصرف مواد نقش دارند که از آن جمله می توان به طرحواره های ناسازگار اولیه، ابرازگری هیجانی و خودکارآمدی اشاره کرد. هدف پژوهش حاضر مقایسه ابعاد طرحواره های ناسازگار اولیه، ابرازگری هیجانی و خودکارآمدی عمومی مردان مبتلا به مواد مخدر و عادی بود. روش پژوهش حاضر عاری-مقایسه ای (پس روئادی) بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی جامعه آماری این پژوهش شامل تمامی مردان مبتلا به مصرف مواد مخدر مراجعه کننده به مرکز خودمعرف ترک اعتیاد وابسته به اداره بهزیستی شهرستان رشت، در دو ماه فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۷ به تعداد ۴۴۶ نفر و دانشجویان دانشگاه آزاد به عنوان گروه گواه بودند که از این بین با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس و با توجه به شرایط ورود و خروج از پژوهش تعداد ۲۰۰ نفر (۱۰۰ نفر مرد مبتلا به مواد مخدر و ۱۰۰ نفر افراد عادی) انتخاب و پرسشنامه های طرحواره های ناسازگار اولیه یانگ (۱۹۹۸)، ابرازگری هیجانی کینگ و امونز (۱۹۹۰) و خودکارآمدی عمومی شرر (۱۹۸۲) را تکمیل کردند. داده های به دست آمده با استفاده از آزمون t گروه های مستقل و تحلیل واریانس چندمتغیری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های پژوهش نشان داد بین نم ره کل طرحواره های ناسازگار اولیه و ابعاد بریدگی و طرد، خودگردانی و عملکرد مختل، محدودیت های مختل، دیگرجهت مندی، گوش به زنگی بیش از حد و بازداری؛ نمره کل ابرازگری هیجانی و خرده مقیاس های ابراز هیجان مثبت، ابراز صمیمیت و ابراز هیجان منفی؛ همچنین خودکارآمدی عمومی در مردان مبتلا به مصرف مواد و افراد عادی تفاوت معنادار وجود دارد. بر این اساس می توان نتیجه گرفت مردان مبتلا به مواد مخدر نسبت به افراد عادی دارای سطوح بالاتری از ابعاد طرحواره های ناسازگار اولیه، و سطوح پایین تری از ابرازگری هیجانی و خودکارآمدی عمومی هستند.

کلید واژه ها: طرحواره های ناسازگار اولیه، ابرازگری هیجانی، خودکارآمدی، اعتیاد